

2006 m. birželio 6 d. *Unabhängiger Finanzsenat Linco* padalinio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Firma Ing. Auer — Die Bausoftware GmbH prieš Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr*

(Byla C-251/06)

(2006/C 212/21)

Proceso kalba: vokiečių

2006 m. birželio 7 d. *Cour d'appel de Bruxelles* pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Zürich Versicherungs-Gesellschaft prieš Bureau Benelux des marques*

(Byla C-254/06)

(2006/C 212/22)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Unabhängiger Finanzsenat Linco padalinys

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Firma Ing. Auer — Die Bausoftware GmbH

Atsakovė: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tokiu atveju, kai bendrovės, firmos, asociacijos arba juridinio asmens faktinis valdymo centras perkeliamas iš vienos valstybės narės, panaikinusios kapitalo mokestį prieš jų įsteigimą, į kitą valstybę narę, kurioje šiuo metu nustatytas kapitalo mokestis, šios bendrovės, firmos, asociacijos arba šio juridinio asmens kvalifikavimas kapitalo bendrove „kapitalo mokesčio atžvilgiu“ 1969 m. liepos 17 d. Direktyvos 69/335/EEB ⁽¹⁾, iš dalies pakeistos 1985 m. birželio 10 d. Direktyva 85/303/EEB ⁽²⁾, 4 straipsnio 1 dalies g punkto ir 3 dalies b punkto prasme neprieštarauja tam, kad pirmoji valstybė narė atsisakė nustatyti kapitalo mokestį panaikindama atitinkamą nacionalinį teisinį pagrindą?
2. Ar 1969 m. liepos 17 d. Direktyvos 69/335/EEB, iš dalies pakeistos 1985 m. birželio 10 d. Direktyva 85/303/EEB, 7 straipsnio 2 dalis draudžia valstybei narei, į kurią kapitalo bendrovė perkelia faktinį valdymo centrą, dėl faktinio valdymo centro perkėlimo kapitalo mokesčiu apmokestinti 1969 m. liepos 17 d. Direktyvos 69/335/EEB 4 straipsnio 1 dalies a ir g punktuose nurodytus sandorius, jeigu sandoriai buvo sudaryti tuo metu, kai kapitalo bendrovės faktinis valdymo centras buvo valstybėje narėje, kuri prieš kapitalo bendrovės įsteigimą atsisakė nustatyti kapitalo mokestį panaikindama atitinkamą nacionalinį teisinį pagrindą?

⁽¹⁾ OL L 269, p. 12.

⁽²⁾ OL L 156, p. 23.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel de Bruxelles

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Zürich Versicherungs-Gesellschaft

Atsakovas: Bureau Benelux des marques

Prejudicinis klausimas

Ar 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 3 ir 13 straipsniai ⁽¹⁾ turi būti aiškinami ta prasme, kad jie nedraudžia nacionaliniame teisės akte numatyti, kad teismas, kuriam pateiktas ieškinys dėl sprendimo, susijusio su paraiška įregistruoti prekių ženklą, negali tikrinti, ar prekių ženklui netaikomas kuris nors iš direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje išvardintų atsisakymo įregistruoti pagrindų, kiekvienos iš prekių ar paslaugų, dėl kurių pateikta paraiška įregistruoti, atžvilgiu ir skirtingai nuspręsti dėl atitinkamų prekių ar paslaugų, kai už prekių ženklų registravimą atsakinga institucija tik bendrai atmetė registraciją visoms prekėms ir paslaugoms ir kai per procedūrą šioje institucijoje pareiškėjas papildomai neprašė dalinės registracijos tam tikroms prekėms ir paslaugoms.

⁽¹⁾ OL L 40, 1 p: